

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Nr.72(1036) | Kaina 15 kap.

Zarasai | 1954 m. birželio mėn.20 d. | SEKMADIENIS

Daugiau sultingų pašarų visuomeninei gyvulininkystei

Partija ir vyriausybė kelia žemės ūkio darbo žmonėms didelius uždavinius toliau vystant gyvulininkystę ir keliant jos produktyvumą. Sėkmingas šių uždavinių įvykdymas daug priklausys nuo to, kaip visuomeniniai gyvuliai bus aprūpinti pašarais.

Pašarų balanse svarbią vietą užima sultingieji pašarai, ypačiai silosai, kuris padeda žymiai padidinti gyvulių produktyvumą.

Tvirtos pašarų bazės sudarymu rūpinasi „Naujo gyvenimo“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai. Jie pirmieji rajone pradėjo gaminti ankstyvąjį silosą ir jau paruošė dešimtis tonų sultingų pašarų. Silosui gaminti čia išskirta brigada kolūkiečių, kurie dirba ruošiant žaliąją masę, smulkinant ją traktorine siloso kapokle, mina duobėse. Smulkinant žaliąją masę didelę pagalbą teikia kolūkiečiams MTS VII traktorinės brigados mechanizatoriai.

Teisingai suprato ankstyvojo siloso reikšmę sukauptant sultingus pašarus M. Melnikaitės vardo žemės ūkio artelės nariai. Čia taip pat pradėjo gaminti silosą ir per pirmąsias 2 dienas pagamino 40 tonų sultingo pašaro. „Garbingo darbo“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai, sekdami priešakinių respublikos artelių pavyzdžiu, pradėjo šienapiūtę geros pievose, kur vešli žolė. Jie įstengs nuimti ir atolą, kuris, ankstyvos šienapiūtės dėka, ataugęs ligi rudens ir duos papildomus dešimtis centnerių šieno.

Tačiau dauguma rajono kolūkių dar neįvertina ankstyvojo siloso reikšmės sukauptant pašarus, sužlugdo šią

svarbią priemonę. Taip, pavyzdžiui, jau dvi dienas neveikia traktorinė siloso kapoklė „Boļševiko“ kolūkyje. Prastovi ir kapoklei priskirtas traktorius. O artelės pirmininkas drg. Berentas niekaip neranda laisvo laiko, kad paskirtų žmones žaliajai masei ruošti.

Dar blogesnė padėtis „Lenino atminties“ kolūkyje. Čia yra specialus siloso bokštas, bet sunaudojus praėjusių metų silosą, bokšto neišvalė. Tenka dabar valyti, o tuo tarpu silosą kapojimo agregatas prastovi.

Dėl valdybų nerangumo prastovi siloso kapoklės taip pat Ždanovo vardo, Mičurinovo vardo ir P. Cvirkos vardo kolūkiuose. Šių kolūkių vadovai samprotauja įvairiai: vieni sako — nėra žolės, kiti — dar užteks laiko, pagaminsime, treti — kad trūksta darbo jėgos. Bet visa tai yra ne kas kita, kaip nusikalstamo nusiramimo pasireiškimas, nesirūpinimas pašarų baze. Taip pat stebina MTS užimta „nesikišimo“ pozicija. Kolūkiuose prastovi siloso kapoklės ir traktoriai, bet niekas nieko nedaro, kad organizuotų jų darbą.

Pagaminti kuo daugiau ankstyvojo siloso — tai šios dienos kovinis uždavinys. MTS, kolūkių valdybos ir partinės organizacijos turi pasiekti, kad kiekviename kolūkyje būtų panaudoti visi rezervai ankstyvajam silosui gaminti, kad dabar pagamintų kuo daugiau siloso.

Draugai kolūkiečiai ir mechanizatoriai! Paruoškime daugiau sultingų pašarų visuomeniniams gyvuliams.

Informacinis pranešimas apie VPSC T plenumą

Birželio 17 d. įvyko TSRS profsąjungų XI suvažiavimo išrinktos Visasąjunginės Profesinių Sąjungų Centro Tarybos pirmasis plenumas.

Plenumas apsvartė organizacinius klausimus.

Plenumas išrinko VPSC T Prezidiumą šios sudėties: drg. drg. A. O. Aslanovas, S. T. Babajancas, J. T. Čeredničenko, I. V. Goroškiņas, I. P. Guriejevas, M. P. Ghancevas, M. V. Iljina, P. D. Jefanovas, T. V. Jeremiejevas, S. V. Jegurazdovas, V. I. Krestjaninovas, P. N. Korobova, K. F. Moskalec, I. A.

Novikovas, N. P. Nefiodovas, N. V. Popova, N. N. Pšenicynas, I. J. Rosočinskis, L. N. Solovjovas, N. M. Šverniskas, A. I. Ševčenko.

Plenumas išrinko VPSC T Pirmininku drg. N. M. Švernika, pirmininko pavaduotoju — drg. L. N. Solovjovą, VPSC T sekretoriais — drg. drg. I. V. Goroškiņą, I. P. Guriejevą, P. N. Korobovą, N. V. Popovą, A. I. Ševčenką.

Profsąjungų XI suvažiavimo išrinktos Revizijos komisijos posėdyje Revizijos komisijos pirmininku išrinktas drg. J. S. Kuvšinovas.

(TASS—ELTA).

Greičiau užbaigti pūdymų arimą. Sparčiais tempais vykdyti pašarų silosavimą ir šienapiūtę!

Įsipareigojimas įvykdytas

Pradėdami pūdymų arimą, „Naujo gyvenimo“ kolūkio III laukininkystės brigados nariai drauge su artelėje dirbančiais VII traktorinės brigados mechanizatoriais įsipareigojo iki birželio 15 dienos suarti visus pūdymus. Šis įsipareigojimas kolūkiečių garbingai įvykdytas. Mobilizavę visas brigados jėgas, kolūkiečiai iki numatyto laiko įvykdė pūdymų arimo planą. Mechanizatorių pagalba pūdymams suarta 25 hektarai dirvonų. Didelis dėmesys brigadoje skiriamas laukų derlingumo pakėlimui. Į pūdymus jau išvežta daugiau kaip šimtas vežimų mėšlo. Traktorinės brigados jėgomis baigiami valyti laukai nuo akmenų. Akmenų išvežime ypatingai pasižymi traktorininkas Jarmalavičius, kolūkiečiai A. Raginskas, V. Latocka ir kiti.

Sėkmingai vykdydami prišimtus įsipareigojimus, brigados nariai užtikrins aukšto sekančių metų žiemkenčių derliaus gavimą.

L. M u r a u s k a s

Gaminame ankstyvąjį silosą

Gerau supraskama ankstyvojo siloso savalaikio gamtinimo reikšmę, mūsų brigada vykdo šį darbą sparčiais tempais.

Dabar jau užraugta dvi duobės siloso, po 20 tonų kiekvienoje. Pirmadienį pripildysime trečią 50 tonų talpos duobę.

Siloso gamybai daugiausia naudojame augančią grioviuose, pakelėse žolę, viksvas. Gerai dirba šienapioviai J. Umbras ir J. Stankevičius, kurie kasdien žymiai viršija normą.

Gaminant silosą stropiai dirba A. Černiauskienė ir O. Balsienė, kurios kartu su MTS traktorininku drg. Filipavičium sėkmingai vykdo silosinės masės susmulkinimą MTS siloso kapokle.

Artimiausiomis dienomis ankstyvojo siloso gamtinimo planas — 100 tonų — brigadoje bus įvykdytas.

M. Š p o k a s

M. Melnikaitės vardo kolūkio III laukininkystės brigados brigadininkas

Pradėjo šienapiūtę

Šiais metais „Garbingo darbo“ kolūkyje numatyta žymiai daugiau sukaupti stambųjų pašarų visuomeninei gyvulininkystei. Artelės nariai gerai pasirengė šienapiūtei: atremontavo reikalingą inventorių, paruošė klojimus. Šiuo metu žemės ūkio artelėje jau pradėti šienapiūtės darbai. Sparčiai šienaujama I laukininkystės brigadoje (brigadininkas drg. Sargūnas). Šioje brigadoje jau nušienauta daugiau kaip 10 hektarų

pievų. Šienavimo darbuose pasižymi kolūkiečiai F. Trifonas, B. Ragauskas, M. Rušeckas, J. Bagdanas ir kiti. Jie per dieną nušienauja po 0,85—0,90 ha pievų.

Sėkmingai atlikę šienapiūtės darbus, artelės nariai aprūpins visuomeninius gyvulius stambiais pašarais, o tuo pačiu sudarys sąlygas tolesniam gyvulių produktyvumo kilimui.

J. S t a n k e v i č i u s
kolūkio sąskaitininkas

Nesirūpinama būsimu derliumi

P. Cvirkos vardo kolūkis atsilieka vykdamas visus laukų darbus. Gėdingai atsiliko jis ir ariant pūdymus. Ligi šiol kolūkio jėgomis nesuarta nė vieno hektaro pūdymų, esant planui 120 ha. Anksčiau valdyba vis teisindavosi tuo, kad nėra lietaus, sausa, bet

ir dabar, palyjus, artojai ne-

išeina į laukus. Nevežama į laukus mėšlas ir durpės, nenkamai iš laukų akmenys.

Silpnai dirba ir Zarasų MTS traktorinė brigada. Dažni traktorių prastovėjimai dėl techninių sugedimų privedė prie to, kad užbaigus sėją, mechanizatoriai suarė vos 25 ha.

Nejaugi P. Cvirkos vardo kolūkio valdyba nenori likviduoti kolūkio atsilikimą, negalvoja apie tai, kad savalaikis pūdymų arimas yra svarbi sąlyga keliant žiemkenčių derlingumą.

N. P e t k u s

== Gimtojoje šalyje ==

Ukrainos kombainininko įtaisas

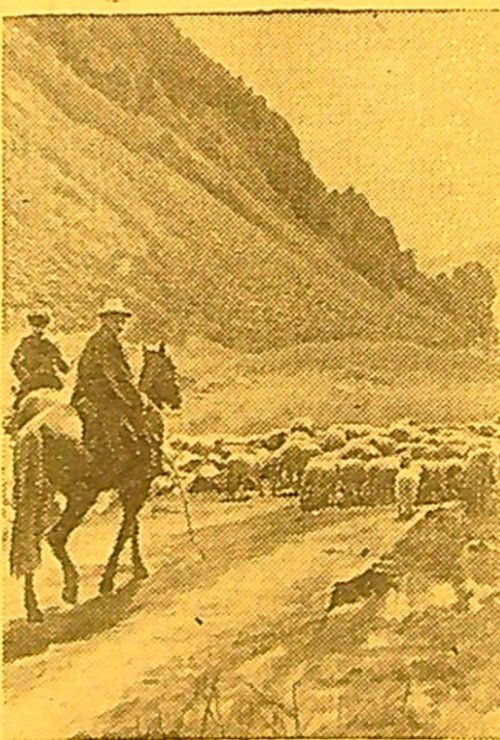
Gamykla „Rostselmaš“ pradėjo masiškai gaminti Dniepropetrovsko srities Božedarovskos MTS kombainininko Jefimo Kompaniejeco sukonstruotą įtaisą grūdų kombainui „Stalinec-6“. Nuimant kukurūzą kombainas su Kompaniejeco įtaisu pakeitė 110 kolūkiečių.

Birželio mėnesį gamykla pagamins tūkstantį tokių įtaisų, o iki kukurūzos nuėmimo pradžios — 5 tūkstančius Jefimo Kompaniejeco įtaisų.
(TASS—ELTA).

Prasidėjo arbūzinių kultūrų nuėmimas

Tadžikistane šiuo metu karštas, sausas oras. Kai kuriomis dienomis temperatūra siekia 38—40 laipsnių, kas yra labai palanku greitai arbūzinių kultūrų vystymuisi ir nokimui. Kuliabo srityje prasidėjo ankstyvųjų veislių melonų nuėmimas.

Arbūzinės kultūros užderėjo žymiai geriau, negu pernai, ypač tuose rajonuose, kur arbūzinės kultūros buvo pasėtos įsisavinamuose piešiniuose bei sendirvėse.
(TASS—ELTA).

Baltarusijos laukuose

Baltarusijos kolūkiai žymiai anksčiau, negu pernai, įvykdė grikių sėjos planą. Jau apsėta viršum užduoties apie 7 tūkstančius hektarų. Daugelis žemės ūkio artelių pirmą kartą dideliuose plotuose atliko grikių sėją plačiaeliu būdu.

Gomelio srities mechanizatoriai gyvai ruošiasi derliaus piūčiai. Prie derliaus nuėmimo agregatų įtaisomi grūdų gaudytuvai.

Pirmą kartą šiais metais nuimant šiaudus, be velketų, bus panaudotos šiaudų rinktuvės.

(TASS—ELTA).

Žemės kasimo mašinos viršum plano

Seniausios Urale — Čeliabinskio miesto Koliuščenkos vardo mašinų gamyklos kolektyvas prieš laiką įvykdė gamybinės užduoties. Šalies liaudies ūkiui gamykla viršum plano išsiuntė šimtus buldozerių, skreperių, autogreiderių ir daug atsarginių dalių žemės ūkio mašinoms. Į dirvonojančių žemių įsisavinimo rajonus nusiųsta keliasdešimt kelmų rovimų mašinų.

(TASS—ELTA).

O. K u z m i n o n o t r.
(TASS).

Stiprinti mūsų Tėvynės aviacijos galybę

Visaliaudinę šventę — TSRS Oro Laivyno dieną — mūsų liaudis ir jos Ginkluotosios Pajėgos sutinka su naujomis puikiomis pergalėmis, pasiektomis visuose taikios statybos baruose.

Visa mūsų aviacijos vystymosi istorija, jos įžymios pergalės yra neatskiriama susijusios su milžinišku Komunistų partijos organizatoriniu darbu. Nuo pirmųjų mūsų socialistinės valstybės gyvavimo dienų partija ir vyriausybė nuolat rūpinosi ir rūpinasi tarybinės liaudies mylimo Oro laivyno išvystymu. Remdamasi mokslo pasiekimais ir galinga socialistine industrija, tarybinė aviacija be paliovos tobulėja. Komunistų partija įkvepia mūsų mokslininkus, konstruktorius, lėktuvų gamintojus, lakūnus, parašutinininkus, sklandytojus įsisavinti naujas priešakinio aviacijos mokslo, technikos, kultūros viršūnes, pasiekti naujus laimėjimus.

Pas mus sudarytos visos reikiamos sąlygos tam, kad plačiosios darbo žmonių masės galėtų užsiimti aviacijos sportu. Darbo žmonės turi aeroklubus, sklandymo stotis, parašutinininkus, aviamodelių dirbtuves, laboratorijas, aprūpintas naujausia aviacijos sporto technika, turinčias mokomasias ir vaizdines priemones. Daugelis Laisvanoriškos draugijos armijai, aviacijai ir laivynui remti (LDAALR) narių, vadovaujami prityrusių instruktorių ir dėstytojų, mokosi valruoti lėktuvą, sklandytuvą, įsisavina šuolio su parašutiniu taisyklės bei techniką, gamina aviacinius modelius, ruošiasi tapti sumaniais socialistinės Tėvynės gynėjais.

Tarybiniai žmonės, ir ypač mūsų žingeidus bei talentin-

I. Krasnojurčenko Aviacijos generolas majoras, Tarybų Sąjungos Didvyris

gas jaunimas, labai domisi aviacija. Tenkindamos jų norus, LDAALR organizacijos steigia įmonėse, kolūkiuose, tarybiniuose ūkiuose ir mašinų-traktorių stotyse, įstygose ir mokyklose ratelius, kuriuose draugijos nariai įsisavina pradinės aviacijos žinias. Tūkstančiai ir tūkstančiai tarybinių patriotų, išėję apmokymą LDAALR rateliuose ir aeroklubuose, pasiekė žymius sportinius rezultatus.

Mūsų šalyje ir toli už jos ribų plačiai pagarsėjo įžymieji sportininkai-lakūnai J. Forostenko, Tarybų Sąjungos Didvyris M. Čečniova, A. Bodriagina, P. Voitkovas, M. Berežnyj, F. Sankovičius.

Didelius laimėjimus pasiekė tarybiniai parašutinininkai. Vien tik pernai jie pasiekė 9 naujus visasąjunginius rekordus, kuriuos Tarptautinė aviacijos federacija patvirtino kaip pasaulinius. Tarybų Sąjungos parašutinininkams priklauso visi be išimties pasauliniai šios sporto šakos rekordai.

Pernai Čekoslovakijoje įvykusiame tarptautiniame parašutinininkų varžybose mūsų sportininkai P. Storčienko, I. Fedčišinas, P. Kosinovas, N. Ščerbininas, V. Seliviorstova ir kiti vaizdžiai pademonstravo savo aukštą sportinį meistriskumą.

Gausina mūsų laimėjimus ir sportininkai-sklandytojai. Pernai gegužės mėnesį nusipelnęs sporto meistras V. Ilčenko su keleiviu nuskrido be nutūpimo 829 kilometrus 822 metrus ir tuo būdu pasiekė naują pasaulinį rekordą. Visasąjunginį lengvojo

sklandytuvo skridimo laiko rekordą pasiekė sporto meistras V. Chrypovas. Jis išbuvo ore 12 valandų 20 minučių.

Jaunimo tarpe labai paplito aviamodelizmo sportas. Mokyklų, pionierių rūmų, aeroklubų, jaunųjų technikų stočių aviamodelizmo rateliuose jaunuoliai ir merginos gamina skrendančiuosius modelius, įsisavina konstravimo įgūdžius, susipažįsta su aviacijos pagrindais. Pernai vasarą Bulgarijoje įvykusiame tarptautiniame varžybose mūsų aviamodelininkai I. Ivanikovas, J. Sokolovas, V. Nasonovas, A. Jermakovas, B. Škurskis užėmė pirmąsias vietas visose skraidančiųjų modelių klasėse. Visi keturi absoliutiniai pasauliniai aviamodelizmo sporto rekordai priklauso tarybiniais aviamodelininkams.

Oro Laivyno dieną LDAALR organizacijos sutinka naujais laimėjimais savo plačioje ir įvairoje veikloje. Tačiau šie pirmieji laimėjimai negali nuraminti tarybinių patriotų, gynybinės draugijos narių. Priešakyje dar daug neišspręstų uždavinių. Visos LDAALR organizacijos privalo nenuilstamai vystyti masinį gynybinį darbą draugijos narių ir gyventojų tarpe, dar plačiau diegti jaunimo gretose karines-pritaikomąsias sporto šakas, gausinti sportininkų ir atskyrininkų, sporto meistrų, čempionų ir rekordininkų eiles.

Visos liaudies dėmesio apgaubti, Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės tėviško rūpinimosi ir meilės apgaubti, tarybiniai aviacijos sportininkai ir toliau nenuilstamai darbuosis, be paliovos vystydami ir stiprindami mūsų mylimosios Tėvynės aviacijos galybę.

Gerai prižiūri veršelius Joniškių rajono Stalino vardo žemės ūkio artelėje veršininkė, kandidatė į Visasąjunginę žemės ūkio parodą Stasė Gylienė. Kiekvieno iš jai priskirtų 37 veršelių vidutinis priesvoris per parą sudaro 700—750 gramų. 1953 metais S. Gylienė išdirbo kolūkyje 997 darbdienius.

Nuotraukoje: kandidatė į VŽŪP veršininkė S. Gylienė.

I. Baltmano nuotr.

(ELTA)

Daugiau dėmesio pienui prievolei

Vasaros mėnesiai yra lemiamas laikotarpis vykdant privalomą pienui pristatymą valstybei. Kolūkių bandos jau seniai išėjo į ganyklas, pakilo gyvulių produktyvumas ir kolūkiai turi visas galimybes ne tik atlikti privalomą pienui pristatymą, bet ir pristatyti pienui produktus valstybinio užpirkimo sąskaita, o taip pat už išspaudas ir automašinoms nusipirkti.

Daugelio rajono atelių vadovai gerai supranta gyvulininkystės produktyvumo kėlimo reikšmę. Antai, „Lenino atminties“, Stalino vardo žemės ūkio artelės gerai organizavo gyvulių ganyką. Šiuose kolūkiuose karves gerai prižiūri, jas papildomai šeria, laiku girdo. Todėl ten ir produktyvumas geras, kolūkiai kas mėnesį vykdo privalomo pienui pristatymo planus ir dar pristato pienui užpirkimo sąskaita.

Tačiau ne visuose kolūkiuose yra tokia padėtis. Eilėje žemės ūkio artelių karvių

priežiūrai neskiriama reikiamo dėmesio, nėra nuolatinių kerdžių, melžėjos pažeidžia darbo drausmę, nemelžia laiku karvių. Pasitaiko net, kad karvės nemelžiamos iš visos paras.

Tokia padėtis yra J. Žemaitės vardo ir „Tarybų Lietuvos“ kolūkiuose. Tačiau šių artelių pirmininkai drg. drg. Leonovas ir Juškėnas nesistengia pašalinti šiuos trūkumus, taikstosi su jais. Todėl nenuostabu, kad šie kolūkiai nevykdo privalomo pienui pristatymo plano, ja nebekalbant apie viršplaninį pienui produktų pristatymą.

Šiems trūkumams reikia ryžtingai padaryti galą. Žemės ūkio artelių valdybos turi kovoti už gyvulininkystės produktyvumo kėlimą, kad ne tik įvykdytų, bet ir viršytų valstybinius pienui pristatymo planus.

G. R a z d o b u t k i n a s
Paruošų ministerijos įgaliotinis

Atsiliekančiame kolūkyje *)

2.

...[Čapajevo vardo kolūkio valdybą uždususi ir įtūžusi atbėga smulkių gyvulių fermos įskaitininkė Stasė Eitminavičienė.

—Kur pirmininkas? Kas išvežė kolūkio žąsis?

—Kaip kas išvežė? Pats pirmininkas nuvežė priduoti mėsos privalomojo pristatymo sąskaiton, dar vakar išrašė faktūras, — paaiškina kolūkio sąskaitininkė drg. Miškienė.

—Kaip tai, be valdybos nutarimo likviduoti vandens paukščių fermą? Kiek triūsėme, kol išauginome žąsis, kiekvieną žąsiuką lesiname triniu kiaušiniu, išsisakantis budėjome prie jų — nė vienas nežuvo, o dabar šetau, iškart 40 štukų kaip nebūta.

Įskaitininkė kartu su apylinkės Tarybos pirmininku drg. Balapkinu nuvyko į paukščių fermą. Ten, ant mėšlo tupėjo kelios likusios žąsys.

—Labai gaila žąsų, — kalba paukštlininkė V. Vilčinskaja, —juk išvežė 40 žąsų, 36 buvo dėslios, 554 kiaušinius pristatė vien inkubatorinei stočiai, ir daugiau kaip 300 dar guli sandėlyje.

...Rytojaus dieną, kai iš miesto grįžo pirmininkas, patenkintas tuo, kad jam pavyko pristatyti 40 žąsų mėsos prievolės sąskaita, jis turėjo gintis nuo užsiplūsių jį įskaitininkės.

—Kam mums tos žąsys, — teisinosi pirmininkas, —tik lesinti jas reikia, o dėl plano pirkime jaunas.

—Taip, taip, dėl plano. Pas mus galvojama vien apie

tai, kad kaip nors pasiekti planinio gyvulių bei paukščių skaičiaus. Bet apie tai, kad kolūkis gautų pajamų — apie tai mažiausia galvojama. Štai „dėl plano“ pirkome 78 žąsiukas, tai iš jų beliko vos 65. Pirkome 200 viščiukų —liko 150. Pirkti —tai perkame, planą vykdome, o jie pas mus dvesia. O kodėl dvesia? Todėl, kad nesirūpina sudaryti jiems geras sąlygas. Laikomi jie ant mėšlo, pradės kristi nuo tuberkuliozės. O kuo lesiname? Vien sėlenomis ir žirniais, tik vadinasi paukštis, bet įką jis panašus.

Pirmininkas mėgino įrodinti, kad žąsis valstybei atidavė dėl to, kad reikėjo kuo nors įvykdyti mėsos prievolę.

—Kiaulių juk mes negalime atiduoti, pas mus jų tėra tik 55. Kai turėsime daug

kiaulių, tada jau jas panaudosome prievolei.

—Šitai valdybai rūpinantis nebus pas mus ir kiaulių. Jeigu būtų rūpinamasi kiaulėmis, tai nuo pavasario kiaulių paršiavimosi nebūtų belikę vos trys leisgyviai paršeliai. Kiaulės laikomos šlapiose patalpose, nėra pakratų, pašarų visai fermai duodama tiek, kad vienoms motininėms kiaulėms neužtenka.

Išraudęs pirmininkas iš valdybos išėjo į kiemą, kur užtvoroje bėgiojo liesi paršeliai. Pasižiūrėjęs į suliesėjusius paršelius, jis nenoromis sutiko su įskaitininke: „Teisingai, kiaulininkystei neteikiame reikiamo dėmesio“.

Bet jeigu pirmininkas būtų pažvelgęs ir į kitose fermose laikomus gyvulius, jis visai pagrįstai būtų galėjęs pasakyti lygiai tą patį.

Jis būtų pamatęs, kad 30 D. Vilčinskaitės prižiūrimų veršelių iki šiol neišgenami

į lauką, kad kitus 94 veršelius gamo paeiliui, nes nėra nuolatinių pienui, išgena labai vėlavai, kad stambių raguočių fermoje iš kiekvienos karvės į dieną vidutiniškai primelžiama po 3,5 litro pienui, kad pienui valgiamas, bet vagių sudraudimui jokių priemonių nesimama.

Pirmininkas mėgsta pasigirti pastatyta 180 vietų karvide, tuo, kad pradėta tipinės kiaulidės statyba. Tas viskas puiku ir sveikintina. Bet visuomeninė gyvulininkystė taptų produktyvia ir pajaminga, būtina nuolat ją rūpintis, užtikrinti gyvuliams gerą priežiūrą, paruošti reikiamą kiekį stambių ir sultingųjų pašarų, parinkti gerus, žinančius savo darbą darbuotojus.

Apie visa tai dabar turi rimtai pagalvoti kolūkio pirmininkas drg. Bogomolnikovas ir visi valdybos nariai.

J. K a l i n i n a s

*) Pradžia Nr. 71(1035)

